

ſom jeg har tilladt mig at ſtille dertil. Det ærede Medlem fra Stubbeſøbing (N. S. Larſen), ſom motiverede Beſlutningen, havde ikke behøvet at minde om, at jeg ved en tidligere Lejlighed i denne Samling havde udtalt mig for Uſtjeligheden af en Retsreform. Jeg har beſtandig ſtaaet paa det Standpunkt, og jeg mindes f. Eks. for 3 Aar ſiden, at jeg, da et tidligere Medlem af dette Ting, Overretſſagfører Schjøth, havde indbragt et Lovforſlag, og der i Udvalget deſangaaende var Stemning for, at man ſkulde henvende ſig med Opfordring til den ærede Juſtitsminiſter om Forelæggelse af en Retsreform, da for mit Vedkommende var ſtemt for, at man ſkulde gøre dette Skridt, dog ſaaledes, at man ſamtidig dermed betonedede den Forſtel, der var mellem den ærede Juſtitsminiſters Standpunkt og Venſtres Standpunkt her i Tinget, navnlig med Henſyn til Nævningeſpørgsmaalet. Men hvis jeg ikke tager meget fejl, ſaa var det ærede Medlem fra Stubbeſøbing ſærlig den, paa hvis Modſtand en ſaadan Henvendelse til Juſtitsminiſteren den Gang ſtraandede. Naar, det glæder mig for ſaa vidt, at det ærede Medlem har noget forandret ſin Holdning i ſaa Henſeende, men det er uheldigt, naar man ſlaar om fra den ene Yderlighed til den anden. Jeg tror, at der lige ſaa meget den Gang ſom nu og i lige ſaa høj Grad nu ſom den Gang maa være Opfordring for alle dem, ſom wuſte en demokratisk Ordning af Nævningeinſtitutionen, til at udtale dette yderligere i den Dagsorden, ſom man vedtager. Jeg tror, der er dobbelt Opfordring dertil, da vi jo fra det Forſlag, ſom den ærede Juſtitsminiſter forelagde her for en halv Snes Aar ſiden, kender den ærede Juſtitsminiſters Standpunkt og ved, at den Nævningeinſtitution, han vil give, vil være af den Natur, at hvis vi ſaa den, maa vi hellere være uden en hvilken ſom helſt Retsreform. I det Foredrag, ſom vi hørte fra den ærede Forſlagsſtiller, det ærede Medlem fra Stubbeſøbing (N. S. Larſen), betonedede han Uſtjeligheden af, at denne Sag i forſkellige Henſeender blev undergivet nye Overvejelſer, og det er jeg ganſke enig med ham i, men naar han begrænsede de Overvejelſer, ſom burde finde Sted, til at angaa de Erfaringer, de Momenter i det hele taget, der kunne være opkomne eller indbundne, ſiden Sagen ſidſte Gang var for her i Tinget, ſaa tror jeg, at han netop derved udelukker Overvejelſen af det Spørgsmaal, ſom jeg her nævnte, og ſom uden Sammenligning er det vigtigſte, ja i Virkeligheden det afgørende med Henſyn til hele Retsreformen. Saaledes ſom det ærede Medlem udtrykte

ſig i ſit Indledningsforedrag, maatte man antage, at han nærmefl tænkte paa de Erfaringer, man kan have indbundet i andre Lande, og da ſærlig i Norge, hvis Retsforfatning jo i mange Henſeender er beſlægtet med vor. Det er naturligt, at man tager de Erfaringer med, det er en Selvfølge, at vi høſte Nytte af de Erfaringer, man kan have gjort derſaa vel ſom andet Steds, men alle diſſe Henſyn maa ikke kunne bringe os til at glemme Hovedſpørgsmaalet, nemlig Nævningeinſtitutionen. Saaledes ſom den ærede Juſtitsminiſter i ſit Lovforſlag i Overensſtemmeſe med Proceſskommiſſionen havde foreſlaaet Nævningerne tilbejbragt og Nævningeinſtitutionen ordnet, vilde Følgen deraf blive den, at den almindelige Befolkning ikke vilde ſaa den allerringeſte Indflydelse paa Nævningevæſenet; den vilde ikke ſaa en eneſte Nævning, om hvem den vilde kunne ſige: Det er min Mand. Flertallet af den Komite, ſom ſkulde udtage Nævninger til Marsliſten af Grundliſterne, vilde jo beſtaa af Mænd, ſom vare valgte dels af Regeringen, dels af Domſtolene, hvorimod et Mindretal ſkulde vælges dels af Købſtædernes Repræſentation, dels af Amtsraadene, ſom jo heller ikke kan ſiges at være en tilfredsſtillende Repræſentation for den almindelige Befolkning. I Virkeligheden vil den almindelige Befolkning have højt en, maafle ſlet ingen Repræſentant i denne Komite, og man kan for at gentage, hvad jeg ſagde i Lørdags med Sikkerhed forudſe, at de Nævninger, ſom denne Komite vilde give os, og ſom den vilde udtage til Marsliſten, vilde paa Landet være Herremændenes Klienter, og i Stæderne vilde det være Matadorernes Klienter. Herremændene og Matadorerne ſelv ere Mænd, ſom jeg for mit perſonlige Vedkommende ſlet ikke havde ſaa meget imod at ſe i en Nævningeret, thi det er Mænd, ſom paa Grund af hele deres Stilling i Samfundet have en Anſvarsfølelſe, men Klientelet har det ikke. Vi vilde ſaa den mindſt anſvarsfulde og mindſt paalidelige Stol af Nævninger, vi kunde ſaa gennem det Forſlag, ſom den meget ærede Miniſter har ſtillet. Jeg tror, der vilde være Marſag til i højeſte Grad at tage Afſtand fra dette Forſlag, og jeg tror, at Tinget, naar det henvender en Opfordring til den ærede Miniſter om at komme med Forſlag om en Omordning af Retsplejen, ſkylder ſig ſelv, ſkylder Befolkningen og ſkylder Miniſteren at ſige med Beſtemthed, at en ſaadan Udtagelſe af Nævninger kunne vi ikke være tjente med, den ville vi ikke have. Uden en demokratisk Ordning af Nævningevæſenet, hvorved den almindelige Befolknings Krav kommer til ſin Ret paa dette Omraade,